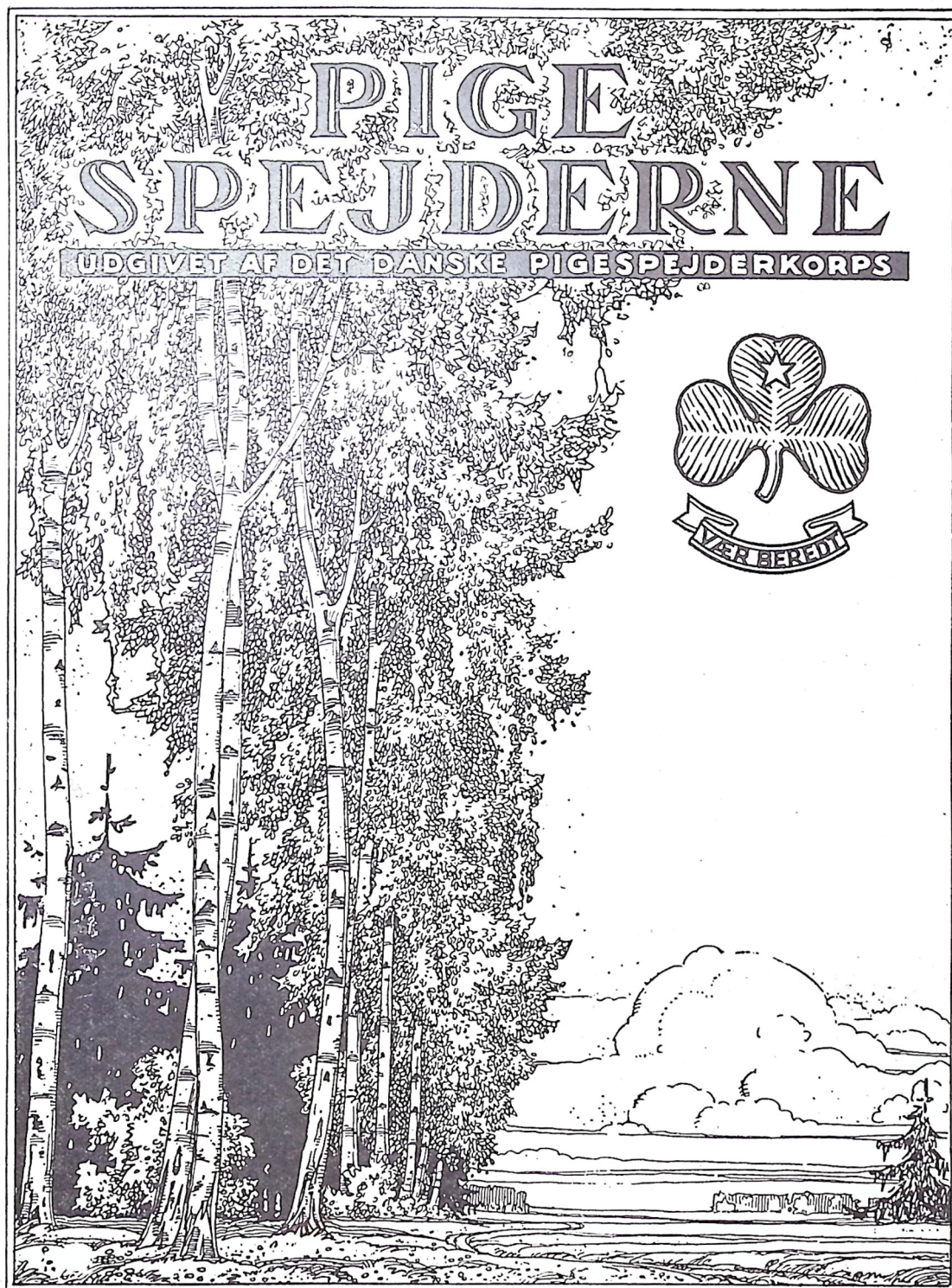

1934

NR. 6

LEJRUDSTYR

Rygsække med Meis...	11,00—16,00	Sejldugsspande	3,50
do. do. org.	20,00—23,00	Spader	4,50
Tornysterrygsække	10,00	Økser	4,00
Lejrtæpper, 1,50 × 2,00 m	9,50	Øksehylstre	1,25
Dunsoveposer	29,50	Redningsreb	5,00
Tæppehylstre	2,75	Feltsenge	9,80
Sejldugsvandfade	1,75	Teltlygter	2,75
Svaneknive, org.	1,75—2,85	Tværsække, blaa	1,90
Tallerkener m. Krus, røde, blaa, gule eller grønne			1,75
Brune Strømper, Nr. 9—9½			2,35
Brune Ankelsocker			1,50
Blaat Garn til Lejrbaalstrøje, pr. Fed			0,12—0,14
Brunt Uldgarn til Socker, pr. Fed			0,12

Husk

Tropsførerens Rekvisition paa

Uniformer, Hatte,
Destinktioner
og Duelighedstegn.

DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS DEPOT,

Spejderskolen — Korinth — Fyn.

Depotets Filial i København:

VESTERVOLDGADE 94^{III}

PIGESPEJDERNE

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS

REDIGERET AF FRU HANNA HOLMBLAD LUND - LÆSSØEGADE 198 - ODENSE

Numer 6

Juni 1934

17. Aarg.

Sommer=

En af mine gamle Spejderkammerater sendte mig forleden Dag dette Billede. Det faldt ud af Konvolutten, da jeg aabnede Brevet, og jeg blev saa glad for at sidde og se paa det, at jeg først længe efter fik Brevet læst.

Behøver jeg at fortælle, at Brevet handlede om Lejr?

Kan I ikke straks se Lejrens samlende Midtpunkt med

ferie! =

Flagstangen og det blafrende Dannebrog for jer?

Jeg bestemte straks, at det Billede skulde I alle se, og det skulde sendes som en Hilsen til jer alle med Ønsker om en rigtig god Sommerferie — deri indbefattet Lejr — den største Oplevelse i ens Spejderliv.

Gid Dannebrog maa vaje over mange glade Pigespejdere denne Sommer!

Havet omkring Danmark

Der er de gamle Veje,
som Seklers Trin har traadt,
og der er Stier, der slynger sig
i lystigt Lune blot.
Og selv er jeg en Vandrer
med Længsel i mit Sind,
der gaar ad stille Veje
og sanker Skonhed ind.

Mads Nielsen.

Ferietid! Lejrliv! Snart kalder begge Dele dig ud til Havet. Hvor skal det være velgørende at ligge og strække sig derude paa den hvide Strandbred, ligge paa Ryggen og se Skyerne drive forbi paa den dybblaa Him-

mel, mærke Vindens friske Pust, naar den stryger ind fra Havet, og høre Bølgenes Skvulp.

Du har sikkert saa ofte lyttet til Havets Stemme og kender disse Lyde af blide, vuggende Skvulp eller den raslende Lyd, naar skummende Bølger ruller Rækker af Ralsten op paa Stranden og suger dem med sig igen; denne raslende, vuggende Lyd eller dette hule Drøn, der altid lyder ved vore Kyster.

Kom! Skal vi sammen trave en Tur langs Stranden og se paa alle de sære Ting, som Bølgerne skyller i Land? Ja, maaske faa en pæn, lille Samling med hjem af Snegle og

Muslingeskaller eller bare more os med at gaa og finde ud af, hvordan disse Dyr indretter sig for at leve Livet ved Havet.

Vi finder straks en Mængde baadformede, brune og blaa Skaller, der indvendig skinner af Perlemor; det er Blaamuslingens Hus. Dyret er dødt, og Havet har skyllet de tomme Skaller ind; men lad os kravle ud paa de store Sten i Havstokken, dér finder vi Blaamuslingen i Live. Du kan se, at den holder sig fast paa Stenen med et Bundt tynde Traade, og selv om Havet lidt ublidt pisker mod Stenen, er den tykke Skal om Muslingens stærk nok til at beskytte Dyret. Du kan ogsaa se, at Muslingeskallen „gaber“ lidt, det er nødvendigt, at Vandet skyller ind til Muslingen, saa den kan faa sin Føde.

Der bor andet end Muslinger paa de store Sten, vi finder nogle hvide, spidse, kantede Kalkplader, der sidder helt fast paa Stenen; ser vi nøje til, er det „smaa Huse“, der ligger helt tæt ved hinanden, og der bor et lille Dyr i hvert Hus; er Vandet ikke for uroligt, kan vi se Dyret række sine Fangarme ud. Det er et Dyr, der hedder Rurer, som har indrettet sig paa denne Maade. Længere henne rager en stor Sten helt op af Vandet, vi kan næsten gaa tørskoet derud til, vi maa se, hvad det er for nogle Sneglehuse, der sidder paa den, de ligner jo de tomme Sneglehuse, vi finder i hver Haandfuld Sand, vi tager derinde paa Bredden. Jeg skal fortælle dig, at det er Strandsneglen, den lever herude, hvor den kravler rundt under Vandet; men bliver det Lavvande eller Storm, kryber den op og suger sig fast paa en Sten for at afvente Begivenhedernes Gang.

Du vil snart faa Øjnene op for, hvordan alt herude ved Havet ejer Tilpasningsevne, det gælder Dyr og Planter, ja, det gælder ogsaa Menneskene, der skal leve her.

Du sparker til et Stykke opskyllet Træ, tag det op og lad os se paa det, det er saa gennemhullet, skulde det ogsaa være en Bo-plads for et eller andet Dyr, jo, baade Pælsorm og Pælekrebs har indrettet sig nok saa hyggeligt deri.

De ormeformede Bunker, vi hele Tiden træder paa, mens vi gaar over den faste Sandbund, stammer fra Sandormen; den lever dybt i Sandet, vi kan ikke se den, men Bunkerne fortæller os, at den lever her.

Myldrende fuldt af Smaaskabninger er der her i Havet og ved Havet, det har du maaske faaet Øje for, saa du nu helst vil gaa alene

paa Opdagelse. Du maa dog ikke glemme at kigge lidt paa den store Bunke Tang, der er skyllet op. Havets Planter. Har du haft Lejlighed til paa dybt Vand at stirre ned i saadan en Tangskov? Den er fantastisk i hele sin Vækst, noget vokser tyndt og smalt som Bændler, noget busket, noget holdes oppe af smaa Blæreballoner; ogsaa dér er Kundskab at hente.

Og du maa heller ikke glemme Landet for Havet; læg din Tur hjem gennem Klitterne og se at finde ud af, hvordan Planterne bærer sig ad med at fæste Rod og vokse i noget saa løst som Sand. Du møder Marehalmen stiv og strunk, du kan se paa den, at den siger „Staa fast“. Læg saa Mærke til, at Planterne har ikke den almindelige, grønne Farve, men Bladene har et graagrønt Overtræk for at forhindre den stærke Fordampning, Stængel og Blade er tykke og kødfulde og tjener Planten som en Slags Vandbeholder. Planterne her har strenge Livsvilkaar, og i deres Kamp for Tilværelsen viser de os en Tilpasningsevne, som maaske ogsaa kalder en Styrke frem i dit Sind, stærkere end naar du færdes i de skyggefulde Skove.

Du slutter maaske din Tur helt oppe paa Klittens Ryg, hvor du har det vide Udsyn over Havet, og sidder og lytter til Søfuglenes Skrig, ser deres Flugt snart hid og did, snart højere og lavere.

Begynd blot din Ferie med at ligge paa Ryggen og se paa de drivende Skyer, naar blot det, du oplever ved Havet og i Klitterne, finder Genklang i dit Sind, og du ferieglad kan vende hjem og bringe Livsglæden med ind i dit Arbejde.

I. T.

Travetur

KENDER DU ROSKILDE?

Fra Issefjorden det bruser
mod Kongegravenes By,
fra gammel Tid det suser,
det hvisker om Tider ny.

Blandt Konger Saxo hviler,
Bisp Vilhelm hos Kong Svend,
fra Graven Margrethe smiler
med Fred til Nordens Mænd.

Hvem har ikke hørt om Roskilde Domkirke — hvem har ikke lært om den i Skolen, og hvem har ikke set dens slanke Spir tegne sig mod Himlen, enten set den fra Toget eller fra selve Byen, og har du været i Roskilde, saa har du ogsaa været inde i Domkirken, denne pragtfulde gamle Kirke, hvor næsten alle de danske Konger af den oldenborgske Stamme ligger begravet.

Lad os kigge lidt paa den indvendig. Vi kommer ind ad Kongeporten, Hovedindgangen mod Vest, og gaar op mod Koret gennem Midterskibet. Vi staar nu i Kannikekoret med den smukke Altertavle, der er udskaaret i Egetræ og forgyldt. Ude ved Siderne ser vi de gamle Munkestole, og bag ved Alteret har vi Dronning Margrethes Sarkofag. Oppe i Højkoret hviler Chr. V og Frederik IV med deres Dronninger i pragtfulde Marmorsarkofager i Rokokkostil, og ude i selve Korpillerne findes indmuret Skeletterne af Harald Blaatand, Estrid, Sven Estridsen og hans gode Ven, Biskop Vilhelm.

I Kapellerne i Sideskibene finder vi andre Kongers Hvilesteder.

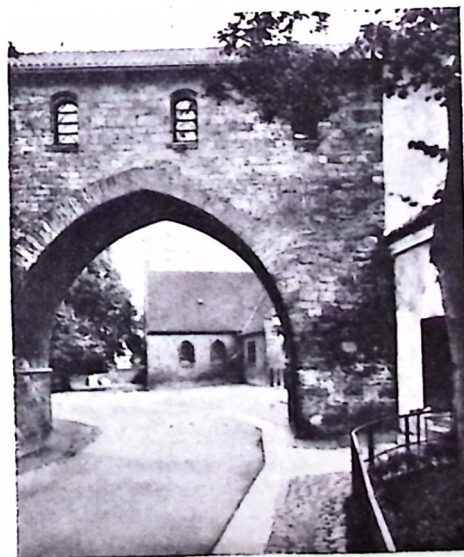
I Horsdorffs storslaaede Kapel for Frederik V hviler foruden denne Konge Frederik

VI, Chr. VIII, Chr. VII og Frederik VII, alle med Dronninger — i Forgrunden Kong Chr. IX og Dronning Louise og Kejserinde Dagmar.

Vi ser Chr. I's Kapel med kostbare Monumenter over Chr. III og Frederik II; i dette Kapel findes den historiske Søjle (en mægtig Obelisk af Granit), hvorpaa er afsat forskellige Kongers og Kejseres Højdemaal. Peter den Store har ogsaa været der, hans Maal er 2 m og 7½ cm.

Chr. IV's Kapel har I sikkert alle hørt om, det er berømt for sine pragtfulde Malerier af Maleren Vilh. Marstrand, det ene forestillende Chr. IV paa Trefoldigheden, det andet Kongens Dom, men den største Kunst ligger næsten i Rammerne udenom; de er malet paa Væggen af Heinrich Hansen, men for Øjet ser det ud, som om det var Relief, alle maa hen at stryge Haanden over Væggen for at tro det. Endelig har vi Chr. IX's Kapel, et ganske nyt Kapel med en smuk Dobbelt-sarkofag til Chr. IX og Dronning Louise (foreløbig tom), og med en Dobbelt-sarkofag, der rummer Støvet af Frederik VIII og Enkedronning Louise. Vi skal huske at se og høre det kendte Ur med Klokkespillet: Kirsten Kimer og Per Døver og Sct. Jørgen, der rider paa en Skimmel og kæmper med en Drage, som hver fulde Time, naar Hesten stejler og tramper paa den, udstøder et hæst Skrig.

Hvis Vejret er godt, skal vi en Tur op i Taarnet at nyde Udsigten, og maaske faar vi Lov at komme ud paa Taget, her kan man

Absalonsbuen

gaa i de dybe Fodrender mellem Kobbertagene uden at falde ned; men det mest spændende er næsten at komme ind under Taget ovenover Hvelvingerne, mellem Bjælker og Broer. Oppe fra Taarnet kan vi se milevidt, for vi er meget højt til Vejrs; véd du forresten, at du er ligesaa højt over Havet, naar du staar ved Foden af Domkirken, som naar du staar paa Toppen af Rundetaarn — saa højt ligger Byen —; ikke desto mindre gaar man fra Roskilde „ned paa Bjerget“ — Sct. Jørgensbjerg er en Nabokommune, der ligger nede ved Fjorden, men i Forhold til Havnen dog ret højt oppe; i daglig Tale kaldes Byen kun „Bjerget“.

Foruden Domkirken er der andre Ting, vi vil kigge paa, mens vi er i Byen. Vi gaar gennem Absalonsbuen ind i Palæet. Her boede Bisperne i gamle Dage, og der er en muret Gang fra Palæet over Absalonsbuen over i Kirken. Palæet er en stor, flot, hvid Bygning med 4 „Længer“; her har Pigeskolen haft til Huse i mange Aar, nu bor Bispens der igen.

Vi gaar en Tur rundt i Byen, vi ser Kate-dralskolen lige over for Kirken — „hvor Fædrene vandrede, vi nu gaar, vor Skole har staaet i hundrede Aar“ — vi kommer forbi Raadhuset og gaar over Torvet op ad Hovedgaden. Her i Roskilde har ligget flere Klostre i gamle Dage, det fortæller Gadenavnene os: Allehelgensgade, Graabrødrestræde, Sct. Ols-gade, Helligkorsvej, Sortebrødrestræde.

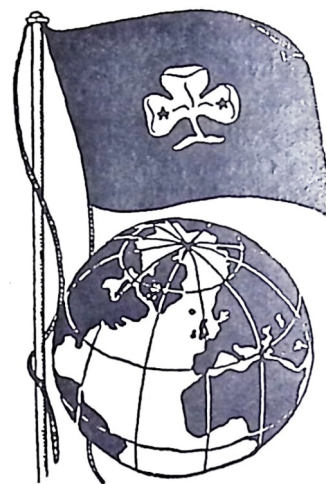
Hvis vi tænker lidt paa Roskilde i gamle Dage, maa vi huske, at det har været den vigtigste By paa Sjælland — det var jo her, Kongerne levede. Navnet Roskilde er jo ogsaa fremkommet af en Konges Navn, nemlig Roar — Roars Kilde. Her fandtes mange Kilder paa Egnen, og flere har vi endnu i Byen: Helligkorskilde, Maglekilde, Sct. Olskilde o. s. v.

Vi gaar videre paa vor Tur gennem Byen og kommer forbi Roskilde adelige Jomfrukloster, Frue Kirke, den katolske Kirke og meget mere — men hvis vi har Traveskoene paa og god Tid, vil vi meget hellere gaa et Par Kilometer mod Nordvest ud forbi Sct. Hans Hospital til Boserup Skov, denne Skov, der er vidt berømt for sin Skovbund. Her finder vi Guldstjerne, Kodriver, Lærkespore, Lungeurt, hvid Fladstjerne, Skovmærker og blaa Anemoner i ligesaa store Mængder, som vi finder hvide Anemoner i Landets andre Skove. Vi gaar ned til Fjorden og tager dernæst fra med Motorbaad tilbage til Roskilde.

Løyer.

International Tegnekonkurrence:

1. Præmie £ 10, 2. Præmie £ 6, 3. Præmie £ 3.

Mrs. James Storrow har udsat ovenstaaende Præmier for de bedste 3 Tegninger til næste Aars „Thinking Day“ Kort. Tegningen maa kun være i een Farve, passende til at trykkes paa hvid eller anden Farve Baggrund. Størrelsen 20 x 15 cm, og Tegningen skal egne sig til Postkort.

Inden 1. Oktober sendes Tegningerne til Korpskontoret, Korinth, hvorfra de sendes videre til The World Bureau i London.

The World Committee udvælger Dommerne, og Reproduktionsretten af alle indsendte Tegninger vil tilhøre W. A. G. G. S.

Hvis nogen har deres Tegning færdig inden 15. Juli, kan den sendes til Souschefen, Korinth, som vil tage den med til Verdenskonferencen i Schweiz.

Fra amerikanske Lejre

For rigtigt at vække de unges Interesse for andre Lande og Folk, har man i Amerika udgivet en lille Pjece med Forslag til Underholdning i Lejrene med dette for Øje.

Der foreslaas f. Eks. at lave „en international Aften“! Lejrdeltagerne deler sig i Grupper, hver forestillende forskellige Lande. Kan de, skaffer de sig Nationaldragter fra det Land, de forestiller. De indøver Danse fra Landet, fortæller om det, synger Sange dernæst eller læser Historier derfra. Kan de tilmed skaffe Billeder fra Landet, gør de ogsaa Lykke.

Eller Programmet kan kaldes „En Tur rundt om Jorden“, hvor hvert Land efterhaanden bliver besøgt, og den, der forestiller det, synger eller danser derfra.

„Hvad ved vi om Verden?“ kan ogsaa udfylde f. Eks. en Regnvejsaften og formes saaledes, at Lederen spørger, og Deltagerne svarer paa Spørgsmaalene om de forskellige Lande, hvad de har hørt om dem, hvad de maaske selv har set dér, hvad fremmede derfra har fortalt dem, eller hvad de har lært derfra. Er der Lande, de ved meget lidt om, vil det være dem en Spørg til senere at skaffe sig Besked og give Meddelelser derom næste „Hvad ved vi om Verden“-Aften.

Der fortælles om, at en hel Del Lejre nær Lejrbaalet har indbrændt eller malet følgende Inskription af Corvenius, en mährisk Pædagog fra det syttende Aarhundrede: „Den samme Himmel dækker os. Den samme Sol og alle Stjernerne bevæger sig over os og lyser skiftevis for os. Vi er alle sammen Borgere paa Jorden.“

I Forbindelse med denne Inskription samtales der om alle videnskabelige Fremskridt, der burde forene Menneskene, og om af hvilken Nation de forskellige Opfindere er.

Der kan ogsaa holdes Møder, hvor Føreren fortæller om Lejr i andre Lande, eller Spejdere, der har deltaget i en saadan Lejr, aflægger Beretning derfra. Det kunde ende med, at Spejderne som ved Kredsfaakkelceremonien i Vaumarcus i Schweiz i 1925, hvor 17 Nationer var samlede, klædt i de forskellige Nationers Flag, fra Mørket i en Ring kom ind i Lejrbaalets Flammeskær og sagde: „Spejderne i mit Land ønsker at tage Spejderne i de andre Lande i Haanden,“ hvorefter hver Spejder gik bort med en Fakkel, antændt ved Lejrbaalet. Derefter kunde man tale om, hvilke Lande man havde Forbindelse med og fortælle om dem. De forskellige Flag kunde plantes ved Baalet, de forskellige Nationalsange afsynges.

Senere kunde de internationale Aftener fortsættes Vinteren igennem ved, at man fortalte om eet Land til f. Eks. hverandret Møde.

De amerikanske Pigespejdere har hver Marts Maaned en saakaldt „international Maaned“, hvor de paa deres Møder studerer andre Nationer, gør indbildte Rejser Jorden rundt, leger Lege fra andre Lande, medbringer Smaating fra andre Lande, undersøger, hvad der hjemme findes fra Udlandet, og ud-

giver et Blad med Billeder og Artikler om Spejdere af andre Nationer.

Her ser I, hvorledes man bærer sig ad i Amerika. Maaske kan det mere jer at efterligne det. Blaamejserne kunde ogsaa være med. De kunde f. Eks. prøve paa at finde ud af, fra hvor mange Lande de Varer er, som bliver brugt til deres Klædedragt, til Stuerne hjemme o. s. v.

Fanny Arnskov,
Dommerboligen, Rudkøbing.

Hvad skal jeg være?

Børnehaveleder, Froken Aase Rasmussen, Tønder, fortæller her om sin Uddannelse og Gerning. I næste Nummer af Bladet vil Froken Rasmussen fortælle om sin specielle Uddannelse til „Jugendleiterin“ i Freiburg.

Da jeg som 18-aarig følte stærk Lyst til at omgaa Børn, tog jeg paa Børnehjem, og her lærte jeg en hel Del Barnepleje, Rengøring og Madlavning, men kun lidt Leg; det følte jeg som et Savn og søgte saa ind paa Frøbel-Højskolen, hvor jeg tog den 2-aarige Uddannelse til Børnehaveleder; man kan først begynde denne Uddannelse som 20-aarig.

Uddannelsesstiden var indholdsrig, men efter afsluttet Eksamen begyndte Vanskelighederne.

Jeg var dog saa heldig at faa et længere Vikariat, men efter dette maatte jeg gaa lidt udenfor mit Fag i ca. 1 Aar.

Da der var Mangel paa Stillinger, og jeg vilde blive ved mit Fag, oprettede jeg en privat Børnehave i en Provinsby; det gik — men det gik langsomt; dog, disse Aar vilde jeg nødig have undværet, da jeg her blev saa rig paa Erfaring, netop ved at staa helt paa egne Ben.

Efter 1½ Aars Forløb blev min Børnehave statsanerkendt, og det lysnede i alle Retninger. Lidt efter at min Statsunderstøttelse var i Orden, blev jeg anmodet om at søge Stillingen som Bestyrerinde for en Børnehave i Sønderjylland. — Det var svært at bestemme sig, nu skulde jeg jo lige til at nyde Frugterne af mit Arbejde i min egen Børnehave, og derovre maatte jeg begynde paa ny, da Børnehaven var daarlig økonomisk stillet og forsomt i mange Retninger.

Men Opgaven tiltalte mig, jeg solgte min Børnehave og tog til Sønderjylland. Forholdene i Sønderjylland er anderledes end i det

gamle Land, man véd, at man er dansk, naar man arbejder her, og man er klar over, at der er flere Vanskeligheder at overvinde, derfor er der ogsaa en vis Spænding i Arbejdet.

Byen her har en stor, tysk kommunal Børnehaven og en mindre, dansk Folkebørnehaven, som arbejder ved private Midler med Tilskud fra Stat og Kommune.

Vi Danskere har desværre ikke saa stor Forstaaelse af og Interesse for at holde Liv i det kulturelle Arbejde i Sønderjylland, som Tyskerne har, og det er tit en stor Skuffelse og Ydmygelse for os henede; her gælder det jo netop, at alt bliver saa godt som muligt, saaledes at danske Forældre ikke skal gaa hen og sætte deres Børn i tysk Børnehaven, fordi det er billigere og nemmere — for den Slags sker i Sønderjylland.

Jeg har nu arbejdet her en Tid, og Børnehaven er godt besøgt, ca. 50—60 Børn, som er her 6 Timer daglig; jeg har nu Rengøringskone og en ung Pige til Hjælp. Private Interesser bliver der ingen Tid til, før Børnehaven er saa økonomisk sikker, at den faar Raad til at lønne en uddannet Medhjælper.

Om Vinteren er Dagen anstrengende med saa mange Børn paa en begrænset Plads, de skal beskæftiges, og der skal være rigelig Afveksling. De bliver beskæftiget med Frøbel- og Montessori-Materiale. Alt, hvad Børnene laver, faar de med hjem, og derfor gælder det om at anvende saa meget værdiløst Materiale som muligt, saasom Tændstikæsker, Æggeskaller, Cigarkasser til Løvsavning, Garntrisser o. s. v. De leger en Del med Legetøj, og Sanglege og Smaabørnsgymnastik giver den fornødne Motion og Afveksling.

Sommertiden er langt lettere, Haven og Legepladsen er stor og god. Haven er nu anlagt med stor Græsplæne, og hvert Barn har sin egen Have, hvor der i Aar dyrkes Grøntsager — forrige Aar havde de Blomster. Interessen for de smaa Haver vokser fra Aar til Aar, og det er morsomt at iagttage Børnenes Ordenssans m. H. t. Ukrudtet, det bedste er dog altid at faa Lov at vande i Haven. Vi foretager ogsaa tit Spadsereture.

Chancerne er ikke saa store her, men det at faa arbejdet Børnehaven op, giver stor Tilfredsstillelse, og man ved jo aldrig, hvad Fremtiden kan bringe.

Endnu har jeg aldrig fortrudt, at jeg valgte Børnehavegerningen til Trods for, at den rigtige Lærerindeuddannelse staar langt fastere og giver langt mere m. H. t. Lønning.

I Børnehaven kan man rigtig udfolde alle sine Evner, for der er Brug for lidt af hvert, naar man skal lege med Børnene, tale med Forældrene, anlægge Haven, efterse Rengøringen og administrere Pengesagerne; og saa har mit Fag det Gode, at man bevarer det kvindelige ved Siden af sin Selvstændighed.

LIDT WOOD-CRAFT

Om at indsamle og opbevare Planter.

Naturen er nu vaagnet efter den lange Vintersøvn, Træer og Blomster staar i fuldt Flor, Foraarsplanternes Tid er snart forbi; thi naar Skoven springer ud, kan de ikke leve længere; men under Jorden lever Stængler og Knopper. De samler Næring til Blomster og Blade for at være parat til næste Foraar.

Den woodcraft-interesserede Spejder, der forhaabentlig ikke har sovet Vintersøvn, faar nu for Alvor travlt. Træer, Blomster, Fugle, Insekter, Padder o. s. v. faar Foraarsfønmelser, og den vaagne Spejder har sin Opmærksomhed henledt paa det allesammen; for at ikke det skal blive Kaos, vil vi denne Gang beskæftige os med, hvordan man bedst lærer Planterne at kende, og hvordan man opbevarer dem. Til dette Øjemed maa man anskaffe sig et Herbarium, d. v. s. en Samling tørrede Planter. En saadan Samling er til megen Støtte for Hukommelsen, og den Plante, man selv har samlet, presset og opklæbet, vil man altid igen kunne kende og huske Navn paa. Naar man begiver sig ud paa Tur for at indsamle Planter, maa man udruste sig med en lille Spade til at grave Planterne op med og en Botaniserkasse til at opbevare dem i, at de ikke skal visne. Man maa saa vidt muligt medtage alle Plantens Dele, ogsaa de underjordiske, da disse kan hjælpe til ved Bestemmelsen af Planten. Under Indsamlingen maa man nøje indprente sig Plantens Voksested, Jordbundens Beskaffenhed, Belysningsforhold, Voksemaade o. s. v. Endelig maa man medtage flere Eksemplarer af samme Plante og indstille sig paa, at en Del af Planterne mislykkes ved Tørringen.

Naar man saa er kommet hjem, maa man straks gaa i Gang med at lægge Planterne i Pres, inden de visner. Hertil kan man be-

nytte en Plantepresser, der kan skrues i efter Behag; har man ikke det, er et Par Brædder med tunge Sten paa eller en Stabel tykke Bøger tilstrækkeligt. Dernæst maa man have en Del tykt, godt Filtrepapir, „Plantepapir“, og en Del Aviser, som er udmærkede til at opsuge Fugtighed. Hvor haardt Pres Planterne skal have, erfarer man snart; for lidt Pres bevirker, at Planterne rynker, for haardt Pres kan let kvæste dem. Man lægger Planterne ind i Filtrepapiret, en i hvert Ark og lægger Arkene med Aviser imellem i en Stabel oven paa hinanden. Især maa tykke, kødfulde Planter isoleres godt med Aviser, da Fugtigheden ellers let slaar igennem og ødelægger de andre. Meget tykke Planter kan før Presningen lægges i kogende Vand i nogle Minutter, saa er de nemmere at presse. Planten maa lægges i en naturlig Stilling, saa Blomster og Blade ses tydeligt.

Dagen efter skal de ses efter, alle Dele rettes ud, og det fugtige Papir skiftes med tørt, ellers kan man være sikker paa, at Planterne mugner, det hele ødelægges, og alle ens Anstrengelser har været forgæves. Det brugte Papir benyttes igen efter endt Tørring. Saa danne Omlægninger af Planterne maa foretages stadig, og Planterne vil tørre hurtigere og Farverne bedre bevares. Tages de for hurtigt ud af Pressen, krøller Bladene, og man vil snart lære, at Arbejdet kræver Tid og Taalmodighed. Planter med tynde Blade og Stængler kan tørre paa 8—14 Dage, medens andre maa have indtil 1 Maanedes Ophold i Pressen. Man vil snart lære, at det er et stort Taalmodighedsarbejde at presse Planter rigtigt, og man vil være flere Aar om at skaffe sig en nogenlunde stor Samling — mange Gange maa man kassere nogle, og selv om man er aldrig saa omhyggelig, vil man skuffes over, at Farverne ikke kan holde. Nogle Planter, f. Eks. Raad- og Snylteplanter, bliver helt sorte ved Tørring; men det er der intet at gøre ved. Mange Botanikere har spekuleret paa, hvordan de skulde faa Planternes Farver til at holde sig, men hidtil har ingen kunnet klare dette Problem, det er da altid en Trøst for Amatører.

Naar Planterne saa er tørre, klæber man dem op, helst paa svært Papir. Tegnepapir egner sig bedst, een Plante paa hvert Ark. Man fæstner Planten med tynde Gummi-strimler, og i det ene Hjørne skriver man Plantens Navn, Familie og Voksested. Naar man efterhaanden faar flere, der hører til

samme Familie, kan man samle disse i Omslag for sig. Samlingen maa opbevares tørt, helst i et Skab, hvor man kan strø lidt Naftalin, som kan afskrække forskellige skadelige Insekter.

Hæng saa bare i, der er nok at tage fat paa, og meget kan man lære til Glæde for sig selv og til Hjælp for alle de botanikinteresserede i Troppen, og dem plejer der at være en Del af. Begynd med Blomsterplanterne, det er de letteste at kende, senere kan I saa gaa i Gang med lavere staaende Planter, f. Eks. Bregner, Mosser, Laver o. s. v., som er temmelig nemme at presse og opbevare, men uhyre vanskelige at bestemme, ja, umulige for den, der kun har læst den almindelige Skolebotanik.

Paa din Færden i Mark og Skov vil du lægge Mærke til, hvorledes Planterne ligesom Dyrene er afhængige af deres Omgivelser. De er indrettede til at leve paa de Steder, hvor de nu engang er kommet; de er som alle andre levende Væsener afpasset efter Omgivelserne, og Planterne vil lære dig den umaadelige Hensigtsmæssighed, hvorefter alt i Naturen er indrettet, og jo mere du gransker Naturens Hemmeligheder, des mere maa du undres over den uendelige Visdom, som fra Tidernes Morgen har været nedlagt i Guds Skaberværk.

Hs.

Ungen hedder Ras

FRA REDAKTØREN

Lejren i Slettestrand. Lejren er optaget af følgende Troppe:

1.— 8. Juli: Hjørring Trop.

8.—15. Juli: Thisted Trop.

17.—23. Juli: Skørping Trop.

Aalborg Blaamejser muligvis nogle Dage i August.

Der er altsaa endnu Plads til nogle Troppel!

Spejderskolen. Jeg er lige vendt hjem fra et Besøg paa Spejderskolen, hvor 31 solbrændte og glade Elever tumlede sig paa Chefens nye Sports- og Lejrplads, en stor Mark, som skraaner ned til Arreskov Sø. En skønnere Lejrplads kan ikke tænkes, og Chefen har Planer om at anlægge Tennisbane, Haandboldbane og Blokhus paa den — det første bliver meget snart til Virkelighed — til Glæde for kommende Elever.

Det nye Skoleaar begynder 1. September, og der er allerede indmeldt mange Elever, saa hvis I gaar med Planer om at faa Lov at komme derned, saa vil jeg raade jer til snart at skrive efter Program og træffe den endelige Beslutning.

Hvad skal jeg være? Saaledes lyder atter denne Gang Overskriften paa en Artikel. Men jeg har vist givet disse Artikler et forskert Navn, det er nemlig min Mening først og fremmest at faa Udtalelser om, hvordan det er at virke i sit Job. Der findes saa mange oplysende Pjecer og Bøger om Uddannelse til Stillingen, saa det er mere værdifuldt, hvis vi her i Bladet kunde læse om andres Erfaringer og Syn paa det Arbejde, de er beskæftiget med. Derfor beder jeg alle, saavel Førere som store Spejdere, hjælpe mig at skaffe Fortsættelse af Artiklerne til Hjælp for de af jeres Kammerater, som staar for at skulle tage Bestemmelse om deres fremtidige Livsstilling. Saavel selvskevn Bidrag som Bidrag, I har skaffet fra Ikke-Spejdere, er velkomne — I kan altid skrive til mig og faa ekstra Blade at uddele til Interesserede.

Sommerferie. Bemærk, at Depotet er lukket i Juli Maaned.

Bladet udkommer i Juli, hvilket ikke mindst Divisionscheferne bedes bemærke, da jeg altsaa skal have April Kvartals Rappporter inden 5. Juli. Der kommer intet Blad i August Maaned.

Syng! I ved, at glade Mennesker og Sang hører sammen — Pigespejdere synger meget. Men sommetider kun, naar Sangbogen kommer frem. I skulde nu, inden I skal i Lejr, lære saa mange Sange som muligt udenad — det er ikke svært og til stor Fornøjelse baade for jer selv og jeres Kammerater. De sidste Aar har I lært saa mange dejlige, nye Sange, brug dem og glæd jer over Tekst og Melodi. Vrovleviserne er ofte saa tomme, og det klæder ikke Pigespejdere at synge dem.

Præmieopgaven fra sidste Nummer blev vundet af

Patrulje „Puk“, Apotheket, Sindal (1 Sæt røde Spisegrejer).

Grete Reymann, Karise (1 Sejldugsvandfad). — Det maa aabenbart være meget heldigt at hedde Reymann og bo i Karise!

Der indkom mange Løsninger paa Opgaven, og jeg takker for de fint kolorerede.

Ny Præmieopgave.

Næste Gang udsætter jeg en Præmie til den, der skriver det (eller de) bedste Vers om et af Billederne i dette Blad. Verset maa ikke være over 12 Linjer. Indsendes til mig i den den 5. Juli.

Red.

Nørrejyske Divisions

Patruljeturning

i Rold Skov den 6. Maj 1934

Patruljen „Myren“ sendte engang i Foraaet et nysgerrigt Spørgsmaal til alle Kammeraterne: Hvilken Patrulje er den dygtigste i Divisionen? „Myrerne“ var heldigvis ikke ene om denne Videbegærlighed, og at Rold Skov skulde være Kampplads vandt fuldt Bifald.

Sagen blev indanket for Divisionschefen, Frøken Buchwald, der sammen med Tropsførerne og Tropsassistent, Fru Hasselbalch arrangerede det hele. Kronen paa Værket var, at en af vore Velyndere udsatte en Vandrepræmie, der skal vindes 3 Gange af samme Trop for at blive Ejendom, det gav forøget Spænding i Aar og varsler godt for kommende Aar.

Tak til den glade Giver og Tak til „Ville“ for den gode Turnering, De arrangerede for

os, med K. F. U. K.'ernes dejlige „Næsgaard“ ved Madum Sø som Hovedkvarter.

	Skør- ping Trop	I Aalborg Trop						II Aalborg Trop	
		Rold	Lærken	Myren	Viben	Villerne	Kvik	Bien	I. Pr. II. Pr.
Orden og Optræden	15	17	17	16	16	18	20	15	15
Rapporter	0	0	10	10	10	10	10	9	8
Mødeprocent	10	10	10	9	10	8	8	8	10
Dagbog	10	4	10	9	6	8	8	7	0
Ordonnans	6	9	7	9	7	10	7	6	4
Oplyser	9	4	7	6	5	6	2	5	5
Tidsbedømmelse	6	5	7	8	8	2	8	9	10
Splejsning	8	10	6	10	2	10	10	0	0
Marchsang	8	7	10	10	8	6	8	7	6
Orientering	5	9	7	7	6	4	6	5	8
Korttegning	3	7	5	7	6	5	5	5	5
Kogning	10	8+	9	9	9	9	10	7	5
Signalering	6	7	7	7	4	4	8	3	0
Sporing	9	9	8	9	8	6	10	4	1
lagttagelse	9	10	10	9	9	9	8	10	10
Wood-craft	7	6	7	8	5	7	9	5	7
Samarit	7	8	8	6	7	8	8	5	4
Egne Maal	4	7	2	6	9	9	7	9	9
Knob	6	8	7	6	7	8	5	8	7
Korpsets Historie	8	7	6	7	10	8	5	6	8
Kendskab til Byen	10	9	8	0	9	9	9	0	10
Aktuelle Spørgsmaal	4	10	8	7	10	8	7	8	7
Samlet Points	160	171 +	176	175	171	172	178	141	139
Nr.	VII	V	II	III	VI	IV	I	VIII	IX

Højeste Antal Points, der kunde opnaas: 230.

Som I ser af Resultaterne, vandt „Bien“ Vandrepræmien denne Gang til I. Aalborg tilligemed en Standerplade. De udsatte Patruljestanderplader blev vundet af „Bien“, „Myren“ og „Viben“.

De gamle Patruljer er naaet længst frem, men kan naa endnu længere ved fortsat Træning, og de helt nye Patruljer har vist, at de let kan gøre „de gamle“ Rangen stridig; naar vi mødes om 2 Aar, husk

„Pigespejder, Arbejd“ skal der til,
Maalet naar du kun, hvis selv du vill“

Molly.

En Patruljefører beretter om Dagens

Hændelser:

Aah, nu laa jeg lige og drømte saa dejligt — og saa denne Kimen. Men det er sandt, det er jo i Dag, vi skal have Tournering, saa maa jeg straks op, Klokken er allerede 6.

Det første, jeg ser efter, er naturligvis, Vejret, straalende! saa meget hurtigere gaar det med Paaklædningen.

Kl. 7 mødes vi paa Banegaarden og melder os patruljevis til Frøken Pingel. „God Morgen, men Lise, hvad er det dér for nogle Strømper?“ „De er købt for at være brune.“ „Naa, saa maa det vel ogsaa passe.“ „Erna, har du husket Sygrejerne?“ „Ja, men jeg har glemt Joden.“ „Det gør ingenting, jeg har min Jodflaske med.“

Endelig Skørping! „Stil op patruljevis!“ Vi staar parate, før vi faar givet Svar. Tourneringen er begyndt.

„Melder Patruljen Viben,“ „Patruljen Myren her.“

Divisionschefen sender os til Enkeltmands opgaverne:

„De, der har Tidsbedømmelse, finder en Dommer om Hjørnet derhenne,“ „Oplyser i Ventesalen,“ „Ordonnansopgaven læses under Halvtaget.“ Alle Mand i Patruljen melder færdig, af Sted til næste Post: Marchsang, nogle har fuldstændig glemt Versene, nu det gælder, andre synger paa Livet løs og marcherer taktfast hen ad Landevejen, „Der siler Sved i Spanden“. Dommeren kan ikke bevare Alvoren, vi ved jo allesammen, det er „fra Panden“. Stram Honnør, Orden og Optræden tæller dobbelt. Indenfor Hegnet bliver der ordentlig Liv i en fredelig Bondegård, Kogehul, Baal og spændt Venten, til Kedlen fløjter. „Tak, 25 Minutter,“ de andre klarede den paa 15 Minutter. Korpsets Historie, den er værre, der glimrer vi just ikke. Og saa skal vi i Gang med det allersværeste, synes vi da, Korttegningen. Vi maaler og tegner, saa godt vi kan, og spørger en lille Dreng, hvad Gaarden hedder. „Hellum Tved“, svarer han stolt over at kunne hjælpe os, og vi haaber paa et Plus for at huske Stedbetegnelsen. Vi farer videre til næste Post, Ordonnans — der maa graves i Hukommelsen. Signalering, Splejsning, Signalement af Tropsføreren for II. Aalborg, spændende Sporing, hvad er det nu, Aalborgs Navn kommer af?

Woodcraft, ikke saa faa faar dyppet Tæerne rigeligt i Mudder, men hvad, det er jo ogsaa en Slags Woodcraft. Ulla bliver helt betaget over en Edderkop med sit Spind, slet ingen af os finder paa at undersøge et trasket Træ, lad os huske det næste Gang. — Vi faar Tid til mellem Posterne at glæde os over den dejlige Skov; men et Sted møder der os en alvorlig Ulykke, et stakkels Menneske har

faaet en elektrisk Ledning over sine Ben. „Erna, løb til nærmeste Telefon og faa Elektricitetsværket til at afbryde Strømmen.“ — „Lise, faa fat i Falck!“ Strømmen er afbrudt. Kunstigt Aandedræt, saa nu lever Patienten op, steril Forbinding paa det brændte Ben.

Vi naar Madum Sø, hvor vi faar en Orienteringsopgave, og saa gaar Turen direkte til Næsgaarden. Bare vi havde saadant et Hus. Helt færdige er vi ikke, vi maa først vise, at vi læser Aviser og bruger vore Øjne, og saa forlanger de tilmed, at vi skal være lyriske over en Ko, der malkes, og en Dreng, der drikker Mælk. — Endelig færdige, vi faar Lov at soppe, og Staben serverer dejlig Mad for os. Spændingen ligger i Luften, ingen Uro om „Kahytten“, dér samler „Ville“ Resultater fra alle de mange Dommere. — Saa, nu fløjtes der til Parade — Bravo „Bien“!

Efter de udstaaede Strabadser „skaffes“ der ved „Næsgaarden“

Desværre maa vi bryde op fra „Næsgaarden“, Toget venter ikke. — Hvor er Turen smuk tilbage gennem Skoven, nu er al Konkurrence forbi, med Sang og Klang gaar det til Skørping, hvor vi samles under de slanke Bøge, fin March gennem Byen til Stationen, hvor Hurraraab afsluttede den ualmindelig vellykkede Dag.

F-M.

Naar de mindste er med —

Vær lydig, vær sand og vær god mod enhver, saadan er Blaamejseloven, og aldrig man maa være sur eller tvær, men munter som Fuglen i Skoven. Være til Glæde og Gavn det er vort Maal, bruge den Flamme, vi fik af Solens Baal, at sprede lidt Sol paa den Vej, som er vor, være til Glæde for andre.

Under dette Motto — denne dejlige Sang, som Emmy fra Slagelse har givet os, levede og legede 18 Blaamejser dejligt i Horserød i Store Bededagsferien. Det var I. Hellerup og IV. København, der var ude at faa Sol og Luft. I skulde ha' set dem stille Fredag Morgen med Rygsække ligesaa store, som de selv — med Øjne, der straaled af Forventning og Begejstring, for det er vel nok spændende at faa Rygsæk og andet Lejrudstyr og skulle af Sted, naar man bare er en lille Pige paa 7 Aar.

I skulde ha' set dem i Turistbilen, som vi

kørte med — Hovederne ude af alle Vinduer, vinkende til alt og alle, vi mødte, jublende glade, som de var, og saa den Iver, hvormed de pakkede Rygsæk ud og redte Seng — jeg tror, vi store, der var med, mørede os mindst ligesaa godt som Børnene. Det er ubegribeligt, hvor meget Mad, der kan være i smaa Maver, men det tager ogsaa Tid — naa, vi blev da færdige og var ude i Græsset at lege, spille Bold og synge.

Aah, I skulde have set dem paa Opdagelse i Skoven, ivrige efter at finde mest og vise, hvad de har fundet, men det er da ogsaa spændende at finde Uglegylp, Spætteværksteder, Dyrevexler og meget andet, og I skulde have hørt dem til Lejrbaal om Aftenen, et dejligt Baal i fint Vejr, første Lejrbaal for alle Blaamejserne; vi andre havde glædet os meget til at se deres Begejstring, men der blev vi skuffet:

„Vi skal ikke sidde her ret længe, vel? — Skal vi ikke snart i Seng?“ saadan lød det, og det var kun Længsel efter at komme ind i de nye Soveposer i de store Senge ved Si-

den af Kammeraterne, det var mere spændende end Lejrbaal. En af de mindste ytrede ogsaa, saa snart vi kom til Lejren om Formiddagen: „Ih, hvor jeg glæder mig, til vi skal i Seng.“ Ikke desto mindre varede det lidt, inden alle de smaa Mennesker faldt til Ro, det var virkelig for svært oven paa saadan en Dag.

Man kan nu sige sjove Ting, naar man kun har levet 7 Somre; man kan f. Eks. spørge Tante Gudrun, der var Køkkenchef for os, „om hun ikke osse hedder Sankte Gudrun“, og man kan fortælle, at man ikke har sin Fløjtesnor paa, fordi „Mor sagde, at det stod paa Planen, at den skulde ligge i Rygsækken“.

Blaamejser

I skulde ha' set dem rundt om Bordet om Morgenen med Næsen nede i Papiret skrive hjem til Mor og Far og fortælle om alt, hvad de oplevede, og hvor mange Frikadeller de havde sat til Livs — og I skulde ha' set dem paa Vandring til Gurte Slot — og deres Nysgerrighed efter at faa at vide, hvor det var, Tove blev brændt ihjel. Det kneb jo lidt med at faa Benene til at gaa paa Vejen hjem, men man maatte jo anstrenge sig, naar man vidste, at Turen gjaldt til Idrætsmærket, og at den skulde gaas uden at blive træt. Saa hvilede vi et Par Timer paa Sengene, og efter at have faaet Mælk og Marmelademad var alle Mand atter parate til næste Oplevelse — det var Brødbagning — kan I se dem alle strakt ud paa Maven omkring en Glødeild med hver sit Brød paa Pind ivrigt diskuterende, om

Pinde til Brødbagning

dit og mit er gennembagt eller ej. Det var ogsaa meget interessant at komme over paa Savskæreriet og se, hvordan de store Træstammer fra Skoven kunde blive til Bjælker og Brædder.

lagttagelse er nu ikke det, man holder mest af, saa er Kimsleg og Nedskrivning af Signalement dog sjovere, men naar man faar sit lagttagermærke efter et pænt lille Stykke Arbejde, saa er man alligevel godt tilfreds. 10 Blaamejser fik dette og 13 Idrætsmærket efter at have kastet Bold og sjippet foruden Træturen. Denne Aften sov man lige straks, dejlig træt af Sol og Luft.

I skulde ha' set dem paa Springstur Søndag Formiddag. Nogle Røvere havde bortført Tove, og Kong Volmers Mænd og Dronning Helvigs sammensvorne var paa Jagt efter dem. Efter en drabelig Kamp sejrede Kongens hvide Hird, som bar Tove i Triumf hjem til Borgen.

Til Middagen lod vi de sidste Rester vederfares Retfærdighed, ryddede op, pakkede sammen og kørte glade og syngende hjem, mætte af Sol, Luft, Oplevelser og god Mad.

Løyer.

Fortrolig Passiar

Til Hellerup Division:

Kære Kammerater!

Jeg vil gerne sige jer alle — store og smaa — Tak for den smukke Krukke, I har givet mig, og som jeg daglig glæder mig over! Men naar I gav mig den med en Tak for vor fælles Spejdertid, vil jeg blot sige jer, at det er ikke jer, der skal takke mig for den Tid, men mig, der skal takke jer for den Tro og Tillid, I viste mig, for den Begejstring, hvorved I gik i Lag med de Opgaver, jeg stillede jer, for den ærlige og lærerige Kritik, I mødte mig med — kort sagt for det Kammeratskab, som jeg følte bandt mig, og som jeg véd stadig binder mig til hver enkelt af jer, og som hører til mit Livs største Værdier.

Tak for det!

Jeres Ven og Kammerat

Jens.

Spejderskolen paa Bornholm

„Vi vandrer ad den brede Vej.“

Den 16. Maj drog 31 glade Spejdere fra Korinth — Maalet var Bornholm, hvor vi skulde ligge i Pinselejr paa Baunegaard, den ligger midt paa Øen mellem Aakirkeby og Almindingen; herfra tog vi hver Dag paa Ture, saa vi fik hele Øen at se — det er den nok værd, en saa vidt forskellig og rig Natur findes faa Steder paa saa lille et Omraade.

Vi var i Almindingen — i Ekkodalen og paa Rytterknægten (162 m). Bøgene var lysegrønne og Liljekonvallerne myldrede frem i Skovbunden.

Ved Helligdommen i Rø

Fra Johns Kapel gik vi til Hammeren paa en lille Sti over Ringbakkerne med blomstrende Frugttræer, Ener og Masser af Ramsløg, Havet laa udbredt for os, Sverige kunde skimtes. Ved Hammeren mødte vi en Dame, der sagde: „Det er da ikke de Spejdere, der kom med Damperen i Gaar?“ — nu sang vi og var i høj Humør, hun havde lige skrevet hjem, at „der var en Flok glade Spejdere med fra København, men I skulde have set dem i Rønne, da var de ikke meget værd!“

Dagen efter Hammeren gjaldt det Dueodde — den absolutte Modsætning, det hvideste Sand og det blaaeste Hav, jeg har set; vi gik 4 Timer uden Udsigt hverken til Ispind eller Drikkevand, men stadig sang vi, det gjorde vi altid; naar det kom paa sit højeste, sang de kortbenede i een Takt og de langbenede i en anden og prøvede paa at overgå hinanden.

Vi saa Østerlars Rundkirke; disse ejendommelige bornholmske Kirker blev bygget, saa de kunde benyttes som Fæstning i Krigstilsfælde; der er Skydeskaar og i Midten Rum til Kvinder og Forraad, de er nok et Besøg værd. Samme Dag gik vi en gal Vej og var lige ved at komme for sent til Toget. Beboerne i Østermarie fik sig et billigt Grin, der kom flere og flere til Vinduerne, da vi 31 galopperede gennem Byen, og helt syge af Grin korte vi hjem.

Op gennem Randkleveskaaret klatrede vi, Klipperne ved Rø var Genstand for en særlig grundig Undersøgelse. I Gudhjem saa vi et herligt Vandre-hjem, et Udal af Køjer, Vadskekummer og tænksomme Styrtbad! — stor Spisesal og megen Hygge.

Saa maa man huske Paradisbakkerne, naar man er paa Bornholm, dér skal man give sig god Tid, man kan gaa og gaa, uden at Øjet eller Sindet bliver træt. — Frokosten indtog vi ved Rektor Hartvig Möllers Hus „Fjældstouan“, der ogsaa er indrettet som Vandrehjem. Fra Grunden er der pragtfuld Udsigt over Bakkerne og Østersøen, og det ligger midt mellem alle de skønneste Steder i Bakkerne — Rokkestenen, Grydesø, Majdalen, Koddalen og mange andre.

Vi var meget sørgmodige, da Afskedens Time slog, vi havde ogsaa de bedste Logiværter, som tænkes kan, derfor sender vi tit en Tanke til Møster Lotte og Onkel Mathies. Det var dog en meget brun og ikke mindre jublende Skare, som Chefen og Fru Thorbek modtog i Korinth.

Det er ganske vist ~ ~ ~

„Nej, det kan ikke være sandt!“

„Det er umuligt!“

„Utroligt!“

„Næh, det tror jeg ikke paa.“

„Ja, hvis hun ikke selv havde sagt det!“

„De vil da ikke fortælle mig, at Pigebørnene selv har lavet alt det?“

„Jo, de har skam saa. De har selv lavet Taburetterne, malet Møblerne, Vinduerne, Løftet og desuden dekoreret det hele saa nydeligt.“

Ja, det lyder vel nok som Pral, men det er virkelig sandt, at saadan blev der sagt, da I. Korsør Trop holdt Indvielse af sit Spejderhus.

Det Hus, der har faaet den Ære at være vort Spejderhjem, har stor Lighed med den grimme Ælling, idet det blev bygget som Smedie og nu efter 1½ Maanedes Haandarbejde er blevet den herligste Hule i — stil. Ja, hvilken Stil er det egentlig? Det maa nærmest blive Almuestil.

Men det er vist nemmere at forklare, hvordan Forvandlingen er foregaaet. Vi begynder fra neden. Har I set Gulvet i en Smedie, det er en yndig Blanding af Jord, Sod og gamle Søm, — alt det blev dækket af et Lag røde Mursten. Saa er der Væggene, der blev kalkede flere Gange og derefter flot dekorerede med „Sct. Georg og Dragen“, tegnet direkte paa Væggen med kulørte Blyanter. Essen beholdt vi selvfølgelig som Pejls (den virker fortræffeligt), og den er omgivet af Treklovet, grønne Ranker og Spejderløftet, alt i grøn Limfarve, saa er der 5 Fag grønne Vinduer (i Tørklædefarven). Til sidst Loftet. Ak ja, Loftet, der først skulde renses for Sod (hvor var der mange Niggerunger i Korsør den Dag), derefter ferniseres, og paa Bjælkerne, ja tænk, der er rigtigt Bjælkeloft, har vi malet Spejderloven med store, hvide Bogstaver, nu faar de vordende Spejdere det vel nok nemt til III. Kl.s Prøven.

Naar dertil kommer, at vi har kongeblaa Møbler, enkelte med fantastiske Dekorationer. Møblerne har vi dels laant paa ubestemt Tid, dels selv lavet (Stolene); rødtærnede Gardiner, smaa røde Blomster i Vinduerne, samt vort eneste Pragtstykke — en Kobberkedel — paa Pejlsen, saa kan I nok forstaa, at det er ikke nogen helt almindelig Smedie — nu.

Set udefra syner Huset ikke meget, men dér har vi dog en Flagstang og en „vordende Antikvitæt“, hvis man kan sige det, nemlig en gammel Gas-Gadelygte, der dog nu maa finde sig i den Tort at blive oplyst af en ganske almindelig elektrisk Lampe.

Foruden alle disse dejlige Sager, blev Hytten ved Indvielsen fyldt med Blomster og gode Ønsker fra alle vore Venner, baade private og de „grønne og gule Dreng“, men hvis vi skrev alt, hvad der blev sagt, troede I sikkert, at vi vilde prale; — men kom selv og se vort Spejderhjem, I er hjertelig velkomne.

K. P.

Tropsfest i Løgumkloster.

Søndag den 22. April 1934 Kl. 8 pr. afholdt Løgumkloster Pigespejdertrop en Fest til Fordele for vor slunkne Kasse.

Festlokalet var pyntet med Blomster og Bøgegrene; der var udstillet Husflidsting, som Spejderne havde lavet paa uhyre kort Tid, og som blev udsolgt i Løbet af faa Minutter.

Tropsføreren bød Velkommen, og Spejderne sang: „Vær beredt!“

Meise talte om Pigespejdersagen og dens Historie, hvorefter Spejderne tog fat paa Underholdning:

1. To Spejdere dansede en lille, svensk Folkedans i tilhørende Dragter, ledsaget af Musik og Sang. (Nydeligt.)
2. Oplæsning: Robert Storm Petersen.
3. Poul M. Møller: „Hans og Trine“, opført af to Spejdere.
Kaffepause og Salg af Husflidsting. Musikunderholdning ved to Spejdere (Violin og Klaver).
4. Skygebilleder, illustrerende Sangen: „Langt ude i Skoven laa et lille Bjerg“, med Sangledsagelse.
5. „Pater Josef“ af H. Hertz, glimrende udført i gode Dragter (dyster Belysning).
6. Parodi paa Folkevisen, Musik og Tekst af Weyse: „Signelil sad i Kakkelovns-krog.“
7. Finalen: To kvikke Sømandsviser, sunget af 5 Spejdere i Sømandsklud:
1) „Det blæser i Biskajen.“ 2) „Den er fin med Kompasset“, begge af H. H. Seedorff Pedersen.

Der var stort og interesseret Publikum. Ribe Trop var indbudt og var talrigt repræsenteret. Godt Bifald Aftenen igennem.

Festen sluttede med Lodtrækning, og Tropsføreren rettede en Tak til alle.

Lærerinde søges.

Til Spejderskolen søges en Lærerinde i Rengøring og Syning. En Spejder vil blive foretrukket.

Pladsen skal tiltrædes den 15. August 1934.

Ansøgninger sendes til Spejderchefen, Spejderskolen, Korinth.

Køb Telte paa Korpsets Depot

Teltene er syet af ægte amerikansk Army-
duck (garanteret vandtæt) og leveres med
alt Tilbehør: 2-delte Stænger, Overligger,
Pløkke, Barduner og Teltpose

Forhør om Prisen paa den Størrelse Telt, De ønsker

Nyheder!

Nyheder!

Depotet sælger nu:

Dunsoveposer

Længde 1.85 m — Bredde 0.80 m — Vægt 1 kg

Pris: **Kr. 29,50.**

Feltsenge,

ny Model — god og billig — **Kr. 9,80.**

Nye Priser:

Brevpapir og Konvolutter leveres paa Bestilling med Troppens Navn og Kløveremblem

Lille Størrelse	100,	250,	500,	1000 Stk.	2,50	3,50	6,00	9,00 Kr.
Stor —	100,	250,	500,	1000 —	4,00	6,00	10,00	15,00 =
Konvolutter	100,	250,	500,	1000 —	2,75	4,25	6,75	12,25 =

Nu skriver alle paa Spejderblokke!

Smaa Blokke m. Tegn. ell. Trekl. neds. til 0,85 Kr.   100 Konvolutter med Trekløveremblem 1,50 Kr.
Store Blokke m. Tegninger nedsat til... 1,40 =   Spejderkort 6 Stk. .... 0,25 =
Spejderlommebog med løs Blok ..... 0,80 Kr.

Depotets Post-Giro 40673

Depotets Post-Giro 40673

Depotet er lukket i Juli Maaned